

Kneza Borne 14, HR-10000 Zagreb, Tel:/ Fax: 00 385 1 5513 661, Gsm: 095 800 1505
e.mail: ured@odvjetnik-loboja.hr

U Zagrebu, 19.03.2025.g.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11
10000 ZAGREB

VPS: 4.000.000,00 EUR
Prema OT: 10 000 bodova

Poslovni broj: St-1487/2017

Stečajni vjerovnik: **SAMSUNG ELECTRONICS AUSTRIA GmbH**, Austrija, Beč,
Praterstrasse 31/14, Obergeschoss, OIB: 71762969400

Stečajni dužnik: **MARIJAN NEKRETNINE d.o.o. u stečaju**, Čakovec, Ulica Ivana
plemenitog Zajca 17, OIB: 05597612616, zastupano po stečajnom
upravitelju Domagoju Repaču

Razlučni vjerovnik

i kupac nekretnine: **MARIJAN ŠARIĆ**, Sesvete, Ulica Rudolfa Ivankovića 22, OIB:
55988219690, zastupan po punomoćniku, odvjetniku Krešimiru Loboju,
Kneza Borne 14, Zagreb

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

*razlučnog vjerovnika, vjerovnika i kupca nekretnine protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda
Republike Hrvatske poslovni broj Pž-200/2025-2 od dana 22. siječnja 2025. godine*

4x

Prilozi:

a/ Punomoć

b/ Rješenje Naslovljenog suda gornji poslovni broj St-1487/2017 od dana 23. prosinca 2024. godine

c/ Žalba razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine izjavljena protiv Rješenja Naslovljenog suda gornji poslovni broj St-1487/2017 od dana 23. prosinca 2024. godine i Potvrda primitka žalbe

d/ Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-200/2025-2 od dana 22. siječnja 2025. godine i Preslika dokaza o datumu objave pobijanog Rješenja na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova

e/ Podnesci razlučnog vjerovnika od dana 18.03.2024.g. godine, dana 23.04.2024.g. kojima zahtjeva uvid u spis i protivi se brisanju razlučnog prava obzirom je prijedlog neovlašten i neosnovan

f/ Podnesci razlučnog vjerovnika od dana 03.01.2025.g. godine, dana 08.01.2025. g. kojima zahtijeva uvid u spis i registraciju u sustav e komunikacije

g/ Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2579/2018 od 4. veljače 2019. godine

h/ Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2546/2018 od dana 25. listopada 2021. godine i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-6102/2021 od dana 1. lipnja 2022. godine

i/ Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-162/2021 od dana 5. lipnja 2023. godine i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-3598/2023 od dana 9. siječnja 2024. godine

j/ Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: U-III-234/2021 od dana 06. listopada 2021. godine

k/ Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-1311/03-3 od dana 27. travnja 2005. godine

l/ Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž 8326/03-4 od dana 13. rujna 2006. godine

lj/ Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž 3814/07-5 od dana 17. lipnja 2008. godine

m/ Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž 5478/05-3 od dana 30. travnja 2007. godine

n/ Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj 67 Pž-5004/2018-4 od dana 2. lipnja 2020. godine

nj/ Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj 16 Pž-2399/2023-3 od dana 08. prosinca 2023. godine

o/ Preslika pravnog mišljenja doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, 876. stranica knjige Komentar stečajnog zakona, objavljene u svibnju 2018. godine, Narodne novine
p/ Preslika pravnog mišljenja doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, 877. stranica knjige Komentar stečajnog zakona, objavljene u svibnju 2018. godine, Narodne novine
r/ Preslika pravnog mišljenja doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, 889. stranica knjige Komentar stečajnog zakona, objavljene u svibnju 2018. godine, Narodne novine
s/ Izvadak iz zemljišne knjige za zk.ul.br. 8007, k.o. Sesvete Novo
š/ Izvadak iz sudskog registra za stečajnog dužnika Marijan nekretnine d.o.o. u stečaju
t/ Ispis E komunikacije stečajnog spisa iz kojeg je vidljivo da razlučni vjerovnik nema pristup u E komunikaciju
u/ Fotografije objekta

I. Razlučni vjerovnik i kupac nekretnine koji je ujedno i 100% nositelj poslovnih udjela društva stečajnog dužnika je za podnošenje prijedloga za dopuštenje revizije protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-200/2025-2 od dana 22. siječnja 2025. godine ovlastio odvjetnika Krešimira Loboju iz Zagreba te predlaže sva pismena dostavljati na adresu imenovanog punomoćnika navedenu u uzglavlju.

DOKAZ: Punomoć u prilogu

Punomoćniku razlučnog vjerovnika i vjerovnika Marijana Šarića te 100%-og vlasnika, odnosno nositelja poslovnih udjela društva Marijan nekretnine d.o.o. u stečajnom postupku St-1487/2017, unatoč višestrukim zahtjevima sudu i poslanim podnescima kojim se zahtjeva upis punomoćnika u sustav E komunikacije, do današnjeg dana nije omogućen pristup u sustav E komunikacije, a zbog čega je isti protiv Prvostupanjskog rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu od dana 23.12.2024.g. podnio i žalbu, međutim Visoki trgovački sud Republike Hrvatske se na navedene žalbene razloge u pobijanom Rješenju od 22.01.2025.g. nije očitovao.

Razlučni vjerovnik i kupac nekretnine je predmetno pobijano Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-200/2025-2 od dana 22. siječnja 2025. godine zaprimio dana 18. veljače 2025. godine koje je objavljeno dana 10. veljače 2025. godine na E oglasnoj ploči i smatra se dostavljenim osmog dana od dana objave te u zakonskom roku od 30 dana od dana dostave pobijanog Rješenja podnosi ovaj Prijedlog za dopuštenje revizije iz svih zakonskih razloga, sve kako slijedi.

DOKAZ: Preslika dokaza o datumu objave pobijanog Rješenja VTS RH i e-Oglasna ploča

II. Pobijanim Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-200/2025-2 od dana 22. siječnja 2025. godine odbijena je Žalba ovdje razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine od dana 08. siječnja 2025. godine kao neosnovana te je potvrđeno prvostupanjsko Rješenje Naslovljenog suda poslovni broj St-1487/2017 od dana 23. prosinca 2024. godine.

Prvostupanjskim Rješenjem **stečajnog suda St-1487/2017 od 23.12.2024.g. utvrđeno je da je prestalo založno (razlučno) pravo (hipoteka) vjerovnika Marijana Šarića**, OIB 55988219690, Sesvete, R. Ivankovića br. 22, koje je upisano na nekretnini stečajnog dužnika upisanoj u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Sesvetama, zemljišnoknjižni odjel Sesvete, i to u zk.ul. broj 8007, k.o. Sesvete Novo (ranije zk.ul. 575/A k.o. Sesvete) kč.br. 745/5 Zagrebačka cesta, dvorište i zgrada Sesvete, Zagrebačka cesta 36, ukupne površine 2136 m², pod brojem Z-179/14 temeljem ugovora o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od 16. siječnja 2014. godine u iznosu od 4.000.000,00 EUR plativo u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja s kamatom od 6% godišnje.

Navedeno prvostupanjsko Rješenje temelji se na obrazloženju kako je pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2546/2018 od dana 25. listopada 2021. godine, potvrđenom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6102/2021

od dana 1. lipnja 2022. godine odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanom tražbine Marijana Šarića u iznosu od 2.347.758,42 kn kao vjerovnika drugog višeg isplatnog reda te da je pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-162/2021 od dana 5. lipnja 2023. godine, potvrđenom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2598/2023 od dana 9. siječnja 2024. godine odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanom tražbine Marijana Šarića u iznosu od 5.082.346,04 eura / 38.293.936,27 kn kao vjerovnika drugog višeg isplatnog reda te je istim navedenim pobijanim Rješenjem stečajnog suda naloženo Općinskom sudu u Sesvetama, zemljišnoknjižni odjel Sesvete brisanje hipoteke upisane u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Sesvetama, zemljišnoknjižni odjel Sesvete, u zk.ul. broj 8007, k.o. Sesvete Novo (ranije zk.ul. 575/A k.o. Sesvete) kč.br. 745/5 Zagrebačka cesta, dvorište i zgrada Sesvete, Zagrebačka cesta 36, ukupne površine 2136 m², hipoteka upisana pod brojem Z-179/14 temeljem ugovora o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od 16. siječnja 2014. godine u iznosu od 4.000.000,00 EUR plativo u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja s kamatom od 6% godišnje, za korist: ŠARIĆ MARIJAN, OIB 55988219690, R. IVANKOVIĆA BR. 22, SESVETE.

III. Predmetno pobijano Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 22.01.2025.g. kao i prethodno Rješenje Trgovačkog suda Republike Hrvatske St-1487/2017 od 23.12.2024.g., u cijelosti su nezakoniti, protivni prisilnim odredbama Stečajnog zakona, Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima te protivni dosadašnjoj sudskoj praksi Visokog trgovačkog suda RH, Vrhovnog suda RH i Ustavnog suda RH, a čime su teško povrijeđena prava razlučnog vjerovnika koji je kupac predmetne nekretnine na kojoj je upisano razlučno pravo u ovršnom postupku pred Naslovljenim sudom, poslovni broj Ovr-57/2020 i koji je podnio zahtjev za isplatu kupoprodajne cijene prijebojem sa svojim potraživanjem, sve iz razloga kako slijedi.

Razlučni vjerovnik u ovome dijelu radi preglednosti ukratko izlaže razloge za predmetno pobijanje Rješenje Visokog trgovačkog suda RH i prvostupanjsko Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu od dana 23.12.2024.g. koja su nezakonita iz slijedećih razloga:

- a/ prava razlučnih vjerovnika nisu predmet ispitivanja tražbina u stečajnom postupku te je stečajni sud prekoračio svoje zakonske ovlasti donošenjem pobijanog Rješenja
- b/ razlučno pravo brisano je temeljem Rješenja stečajnog suda Trgovačkog suda u Zagrebu od 23.12.2024.g. koji je samostalno donio rješenje o brisanju razlučnog prava protivno odredbama Stečajnog zakona bez prethodne presude iz parničnog postupka kojom bi se uopće odlučivalo o razlučnom pravu i koje je nezakonito potvrđeno Rješenjem Visokog trgovačkog suda RH od 22.01.2025.g.
- c/ nikada nije vođen parnični postupak niti je donesena pravomoćna presuda radi pobijanja ugovora kojim je upisano razlučno pravo
- d/ nikada nije vođen parnični postupak niti je donesena pravomoćna presuda kojim bi bilo utvrđeno da je razlučno pravo prestalo
- e/ nikada nije vođen parnični postupak niti je donesena pravomoćna presuda kojom bi bilo naloženo brisanje upisanog razlučnog prava
- f/ nije utvrđeno postojanje identiteta između potraživanja iz parničnog postupka tražbina drugog višeg isplatnog reda i razlučnog prava
- g/ ne postoji odluka skupštine vjerovnika stečajnog dužnika kojom bi se zahtijevalo pokretanje postupka brisanja razlučnog prava razlučnog vjerovnika
- h/ ne postoji odluka skupštine vjerovnika stečajnog dužnika kojom bi se zahtijevalo pobijanje zaključenog ugovora kojim je upisano razlučno pravo
- i/ ne postoji zahtjev stečajnog upravitelja kojim se zahtijeva brisanje razlučnog prava
- j/ od upisa razlučnog prava-hipoteke u zemljišne knjige od dana 17.01.2014.g. do donošenja rješenja o brisanju razlučnog prava od 23.12.2024.g. prošlo je više od 10 godina i 6 mjeseci u kojem trenutku su protekli svi rokovi pobijanja ugovora za namirenje vjerovnika i nastupila je zakonska prekluzija za pobijanje pravnih poslova (prava na tzv. kongruentno i inkongruentno namirenje)

- k/ prijedlog za brisanje razlučnog prava podnesen je isključivo od strane vjerovnika drugog višeg isplatnog reda Samsung Electronics Austria Gmbh i to više od 10 godina nakon upisa razlučnog prava u zemljišne knjige i zaključenja ugovora kojim je isto zasnovano, a navedeni vjerovnik koji nije ovlašten podnositelj jer nije stečajni upravitelj i ne može zamijeniti skupštinu vjerovnika**
- l/ podnositelj prijedloga Samsung electronics Austria Gmbh radi brisanja razlučnog prava nije ovlašten sukladno odredbama Stečajnog zakona niti odredbama čl. 103. Zakona o zemljišnim knjigama podnijeti zahtjev za brisanje razlučnog prava u stečajnom postupku te se radi o prijedlogu neovlaštene osobe po kojem stečajni sud ne smije postupati**
- lj/ razlučnom vjerovniku koji je istovremeno kupac predmetne nekretnine na kojoj je zasnovano razlučno pravo u ovršnom postupku i koji je nositelj 100% društva stečajnog vjerovnika, nije omogućeno sudjelovanje u postupku, nisu mu dostavljene sudske odluke sa priložima i onemogućen mu je pristup u sustav E komunikacije te mu je onemogućen pristup sudu i pravo na djelotvorni pravni lijek**
- n/ povrijeđena su ustavna i konvencijska prava građana, pravo vlasništva, pravo na pravično suđenje, pravo na pošteno suđenje, pravo na jednakost**

Gore navedene povrede i razlozi nezakovitosti pobijanih rješenja koji su u cijelosti protivni dosadašnjoj praksi Visokog trgovačkog suda RH, Vrhovnog suda RH i Ustavnog suda RH biti će detaljnije izloženi u nastavku ovog Prijedloga za dopuštenje revizije. Kao što je ranije navedeno razlučno pravo nikada nije pobijano od stečajnog upravitelja niti postoji odluka skupštine vjerovnika za vođenje takvog postupka kojim bi se razlučno pravo osporavalo ili ugovor kojim je isto zasnovano osporavao.

Sud se u pobijanom Rješenju poziva isključivo na Presudu Trgovačkog suda u Zagrebu P-162/2021 kojom se odlučivalo o postojanju tražbina drugog višeg isplatnog reda na način da je odbijeno utvrđenje postojanje potraživanja u iznosu od 36.837.373,34 kn. Iz same pobijane presude jasno je kako se ne može utvrditi identitet potraživanja obzirom da u postupku nije provedeno financijsko vještačenje i u spisu nije postojala dokumentacija kojom bi se utvrdio identitet potraživanja.

Samim time je potpuno neosnovano ekstenzivno i samovoljno tumačenje stečajnog suda da poistovjeti iznos potraživanja od 36.837.373,34 kn i 4.000.000,00 EUR. Samim preračunavanjem spomenutih iznosa vidljivo je kako se ne radi o istoj visini potraživanja i da navedeno potraživanje od upisanog razlučnog prava odstupa za punih 889.159,60 EUR, a ne postoji sudska odluka parničnog suda kojom bi bilo naloženo brisanje razlučnog prava ili kojim bi se bilo upisana hipoteka bilo ugovor na kojem se temelji na bilo koji način pobijalo.

Ono što je također ključno jest činjenica da je sud predmetnu odluku o brisanju razlučnog prava donio nakon gotovo 11 (jedanaest) godina, odnosno nakon proteka svih zakonskih rokova koji se odnose na tzv. kongruentno, inkongruentno namirenje, odnosno maksimalnih rokova koje Stečajni zakon dopušta za pokretanje bilo kakvog postupka pobijanja ugovora koje je zaključio stečajni dužnik. Razlučni vjerovnik protivio se brisanju razlučnog prava, isticao da se radi o neovlaštenom prijedlogu i prigovarao je prekluziji prava na bilo kakvo pobijanje zaključenog ugovora kojim je upisano razlučno pravo i pobijanje upisa u zemljišne knjige. Predmetni parnični postupak se radi pobijanja upisanog založnog prava nije vodio i stečajni sud je neovlašten donijeti pobijano rješenje.

DOKAZ: uvid u podneske razlučnog vjerovnika od 18.03.2024.g. i 23.04.2024.g.

Također, podnesak prijedlog kojim se predlaže upis brisanja razlučnoga prava u zemljišne knjige nije uopće niti podnijela ovlaštena osoba jer to nije podnio stečajni upravitelj, odluku o podnošenju spomenutog zahtjeva za brisanje nije donijela skupština vjerovnika te je Rješenje stečajnog suda St-1547/2017 prekoračenje zahtjeva i udovoljavanje zahtjevu neovlaštene osobe, a odluka donesena bez prethodnog ovlaštenja skupštine vjerovnika. Samsung electronics Austria

Gmbh koji je jedini podnio takav zahtjev je samo jedan od vjerovnika drugog višeg isplatnog reda u stečajnom postupku i za isto nije ovlašten, a o navedenom zahtjevu skupština vjerovnika nije odlučivala te nikada nije postojao zahtjev ovlaštene osobe niti je isti podnesen u prekluzivnom roku od dvije ili četiri godine koji su propisani za pobijanje pravnih poslova temeljem odredbi Stečajnog zakona.

Također i odredbom čl. 103. st. 1. Zakona o zemljišnim knjigama propisano je kako prijedlog za upis koji bi imao značenje uknjižbe ili predbilježbe ovlaštena je staviti osoba koja predloženim upisom stječe, mijenja ili gubi knjižno pravo, a to sigurno nije stečajni vjerovnik budući da isti ne stječe, mijenja ili gubi knjižno pravo budući da ista nije vlasnik nekretnine te da brisanje predmetnog založnog prava na bilo koji način ne utječe na kakvo njegovo knjižno pravo. Radi se o isključivom pravu založnog vjerovnika ili vlasnika nekretnine kada bi dug bio otplaćen, a nije.

Postupanje Suda u navedenom slučaju jest pravni presedan da stečajni Sud bez prethodnog vođenja parničnog postupka koji je stvorila isključivo sutkinja u navedenom postupku donošenjem Rješenja St-1487/2017 od dana 23. prosinca 2024. godine nad društvom Marijan nekretnine d.o.o. u stečaju na štetu ovdje podnositelja razlučnog vjerovnika Marijana Šarića kao jedine osobe prema kojoj se na navedeni način postupalo u praksi sudova u Republici Hrvatskoj. Jedina druga sudska odluka na koju se u pobijanom Rješenju Sud poziva kao primjer takve prakse brisanja razlučnog prava je također ranija odluka iste sutkinje u istom predmetu stečaja, a na drugim nekretninama i za drugo razlučno pravo, a također na štetu ovdje razlučnog vjerovnika Marijana Šarića! Drugim riječima predmetna sutkinja se glede prakse sudova poziva na svoju raniju vlastitu praksu iz istog predmeta.

Ono što začuđuje jest činjenica da je navedeno Rješenje potpuno neosnovano potvrdio i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske iako je zauzeto stajalište u cijelosti protivno svoj dotadašnjoj praksi kako Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Vrhovnog suda Republike Hrvatske i Ustavnog suda Republike Hrvatske kao i prisilnim odredbama Stečajnog zakona. Presude na kojima se temelji brisanje razlučnog prava čak ne potvrđuju identitet potraživanja za koje se vodila parnica i upisanog razlučnog prava i to je iz istih jasno vidljivo. Sporna presuda uopće nije bile donesena u postupku po tužbi stečajnog upravitelja kao tužitelja već od strane Marijana Šarića u svojstvu tužitelja i u kojem nije donesena meritorna sudska odluka glede razlučnog prava niti se isto u njoj spominje.

U postupku koji je prethodio donošenju prvostupanjskog rješenja je nezakonito postupanje sutkinje u predmetnom stečajnom postupku prema razlučnom vjerovniku Marijanu Šariću. Ista je duže od godinu dana odbijala omogućiti uvid u spis razlučnom vjerovniku te ovdje imenovanom punomoćniku. Podnesci i prilozi protivne stranke u postupku Samsung electronics Austria Gmbh temeljem čijeg zahtjeva je usvojen prijedlog za brisanje razlučnog prava prema Rješenju od 23.12.2024.g. do današnjeg dana nisu dostavljeni razlučnom vjerovniku iako je isti višestruko zahtijevao uvid u spis i uvođenje u sustav e komunikacije kako bi kao punomoćnik stranke mogao pravovremeno pružiti pravnu zaštitu stranci, mogao nesmetano vršiti uvid u spis, podneske i priloge istih kao i protivna strana te ravnopravno sudjelovati u postupku. Naime, dostava pismena putem E oglasne ploče vršena je na način da bi se dostavljali podnesci Samsung electronicsa Austria Gmbh, međutim bez priloga podneska.

U konkretnom slučaju povreda je još i značajnija iz razloga što se radi o stranci fizičkoj osobi koja je pravno neuka, godinama boluje od Multiple skleroze i nalazi se u invalidskim kolicima jer je 100% invalid. Razlučni vjerovnik kao podnositelj žalbe je na navedeno postupanje ukazao i Visokom trgovačkom sudu RH koji se na navedene povrede odredbi Zakona o parničnom postupku uopće nije očitovao. Značajno je i to da je predmetna sutkinja Rješenje o brisanju razlučnog prava od 23.12.2024.g. objavila poslijepodne dan prije Badnjaka u vrijeme koji neposredno prethode blagdanima (Badnjak, Božić, Sveti Stjepan, Stara godina, Nova godina, Tri kralja) u kojem razdoblju u RH je uključujući vikende bilo čak 9 (devet) neradnih dana od ukupno 15 (dana) te da predmetna sutkinja nije omogućila upis u E komunikaciju i uvid u spis

punomoćniku razlučnog vjerovnika niti do zadnjeg dana za izjavljivanje žalbe. Samim time razlučnom vjerovniku onemogućen je i pristup sudu i oduzeto pravo na djelotvorni pravni lijek.

Predmetna sutkinja je prethodno ovdje punomoćnika na njegove višestruke zahtjeve da ga se uvrsti u sustav e komunikacije i da mu se omogućí uvid u spis izbacila iz sudnice kao i zabranila mu bilo kakvo daljnje kontaktiranje iste za spis predmeta te ga obavijestila da ga u sustav e komunikacije uopće ne želi ubaciti „jer bi na taj način imao neprestani uvid u spis i da ona to ne želi, ona zna zašto to ne želi i da više uopće ne dolazi u sudnicu“!

DOKAZ: uvid u spis, uvid u podneske stečajnog dužnika, uvid u sustav E komunikacije
Saslušanje punomoćnika razlučnog vjerovnika

Razlučni vjerovnik isticao je spomenute bitne povrede odredbi ZPP-a glede prava na pristup sudu i povrede prava jednakosti u svojoj žalbi te iste dokumentirao, međutim Visoki trgovački sud Republike Hrvatske se na navedene navode u Rješenju od 22.01.2025.g. uopće nije osvrnuo čime je potpuno onemogućeno ravnopravno sudjelovanje razlučnog vjerovnika kao stranke u predmetnom postupku. Da se radi o zaista teškim povredama stranke u postupku sa značajnim imovinskim posljedicama i vlasničkim pravima razlučnog vjerovnika koji je kupac nekretnine u ovršnom postupku Ovr-57/2020 pred Naslovljenim sudom jer sada isti iako je razlučni vjerovnik potencijalno mora platiti preko 1.3 milijuna eura iako je u zemljišnoj knjizi imao upisano razlučno pravo prvog reda i nikada se nije vodio postupak radi pobijanja niti navedenog ugovora niti upisa razlučnog prava u zemljišnoj knjizi.

DOKAZ: uvid i Rješenje od 23.12.2024.g.
Uvid u podneske razlučnog vjerovnika od dana 18.03.2024.g. i 23.04.2024.g.
Uvid u Žalbu razlučnog vjerovnika od dana 08.01.2025.g.
Uvid u Rješenje VTS-a od 22.01.2025.g.

Iz gore navedenog postupanja i nezakonitih sudskih odluka proizlazi kako svi drugi građani i subjekti imaju ustavno i zakonsko pravo da o njihovim pravima i obvezama odlučuje neovisni i nepristrani sud u zakonitom postupku, u konkretnom slučaju u parničnom postupku. Ali ne i 100%-tni invalid u invalidskim kolicima Marijan Šarić, koji boluje od jedne od najtežih bolesti multiplaskleroze koji očito ima pravo samo na „priječki sud“ koji bez prethodne parnične presude nadležnog suda sam donosi Rješenje o brisanju razlučnog prava od 4 milijuna eura, odnosno na izvanparnični postupak u kojem čak nema pravo niti uvida u spis niti bilo kakvo raspravljanje sa sudom jer se u takvom postupku ne raspravlja, ne daje se mogućnost očitovanja na navode protivne strane, a istoga se još dodatno onemogućava u bilo kakvom pristupu sud jer se njegova odvjetnika ne želi uključiti u zakonski propisani sustav E komunikacije, a u slučaju neposrednog pristupa sudu ga se čak i fizički izbacuje van iz sudnice!

Dostava razlučnom vjerovniku se stoga vrši isključivo putem E oglasne ploče na način koji je očito usmjeren da se izbjegne i sama mogućnost izjavljivanja žalbe te predmetna sutkinja ne želi dostavljati pismena imenovanom punomoćniku, a ista se uostalom objavljuju bez priloženih priloga.

Uslijed takvog postupanja razlučni vjerovnik mora svakodnevno provjeravati sustav E oglasne ploče dok sve ostale stranke u postupku dobivaju pismena u odvjetnički pretinac čime ih se obavještava o primitku podneska, a samim time se i produžuje i rokovi za izjavljivanje pravnih lijekova te što je vrlo značajno imaju mogućnost uvid u cjelokupnu dokumentaciju stečajnog spisa za razliku od razlučnog vjerovnika i stečajnog vjerovnika Marijana Šarića kojem navedeno nije omogućeno jer je predmetna sutkinja navedeno zabranila.

Upravo iz navedenih razloga i potpuno arbitrarnog postupanja suda na štetu razlučnog vjerovnika čija su temeljna ljudska prava teško povrijeđena i koji takvim arbitrarnim postupanjem nije jednako tretiran kao svi ostali građani pred sudovima RH, povrijeđena su njegova prava i isti je primoran tražiti zaštitu pred Vrhovnim sudom Republike Hrvatske i postaviti kasnije navedena

pitanja Vrhovnom sudu Republike Hrvatske, sve kako bi se otkloniti počinjene povrede i temeljna ljudska prava, ustavna i konvencijska prava građana RH.

Marijan Šarić koji je 100% invalid i sada u invalidskim kolicima gdje potpuno ovisi o tuđoj pomoći i njezi, ima valjani ugovor kojim je osnovano razlučni pravo sa novčanim potraživanjem temeljem kojeg je bilo upisano razlučno pravo u iznosu od 4.000.000,00 EUR u zemljišnoj knjizi, a koje se odnosi na gradnju upravo predmetnog objekta zgrade „Europatrade“ koju je u cijelosti svojim sredstvima izgradio upravo Marijan Šarić kao razlučni vjerovnik i koja tražbina mu nikada nije namirena.

IV. Stečajni prvostupanjski sud, a i drugostupanjski Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u pobijanim rješenjima potpuno pogrešno su tumačili odredbe Stečajnog zakona i Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima prilikom odlučivanja o brisanju razlučnog prava koristeći zabranjenu analogiju protivno prisilnim odredbama Stečajnog zakona.

Sukladno odredbi članka 258. stavka 2. Stečajnog zakona, razlučni vjerovnici dužni su obavijestiti stečajnoga upravitelja o svom razlučnom pravu, pravnoj osnovi razlučnoga prava i dijelu imovine stečajnoga dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo te su, ako prijavljuju i tražbinu kao stečajni vjerovnici, u prijavi dužni naznačiti dio imovine stečajnoga dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo i iznos do kojega njihova tražbina predvidivo neće biti namirena tim razlučnim pravom, s time da, sukladno odredbi članka 258. stavka 3. istog Zakona, razlučni vjerovnici koji nisu obavijestili stečajnoga upravitelja o razlučnom pravu na način iz stavka 2. navedenog članka ne gube pravo odvojenoga namirenja iz predmeta razlučnoga prava odnosno, iznimno, razlučni vjerovnici gube pravo na odvojeno namirenje i nemaju pravo tražiti naknadu štete ili kakvu drugu naknadu od stečajnoga dužnika ili vjerovnika, ako je predmet razlučnoga prava bez njih unovčen u stečajnom postupku, a razlučno pravo nije bilo upisano u javnoj knjizi ili za njega stečajni upravitelj nije znao niti morao znati.

Odredbama članka 260. stavka 1., 2. i 3. Stečajnog zakona propisano da se na ispitnom ročištu u stečajnom postupku prijavljene tražbine ispituju prema svojim iznosima i redu, da je stečajni upravitelj dužan određeno se očitovati priznaje li ili osporava **svaku prijavljenu tražbinu** te da se tražbine koje u osporili stečajni upravitelj, dužnik pojedinac ili koji od stečajnih vjerovnika moraju posebno raspraviti.

Nadalje, odredbom članka 260. stavka 4. Stečajnog zakona propisano je da izlučna i razlučna prava nisu predmet ispitivanja na ispitnom ročištu u stečajnom postupku.

Iz Komentara Stečajnog zakona Jelene Čuveljak, a koja je bila član vijeća Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske koje je donijelo pobijanu odluku Visokog trgovačkog suda RH od dana 22.01.2024.g. kojom je odbijena žalba razlučnog vjerovnika, na str. 877. Komentara navodi kako „ Razlučna prava nisu predmet ispitivanja na ispitnom ročištu već se mogu jedino pobijati po općim pravilima o pobijanju pravnih radnji. Pri tome se referira na spomenuti čl. 260.st.4. Stečajnog zakona, a rokovi i uvjeti svih predviđenih pobijanja propisani su odredbama od čl. 198., 199, 200. stečajnog zakona (tzv. kongruentno i inkongruentno namirenje). a za koje su protekli svi zakonski rokovi.

Dakle, upravo kako je i razlučni vjerovnik ranije navodio da se postupak pobijanja nikada nije vodio i da su protekli rokovi za apsolutnu prekluziju za brisanje razlučnog prava obzirom je prošlo više od 10 godina od upisa razlučnog prava te se UPISANO RAZLUČNO PRAVO SAMIM TIME DANA 23.12.2024.g. NI NA KOJI NAČIN NE MOŽE POBIJATI!

Nadalje, obavijest o postojanju razlučnog prava ne predstavlja PRIJAVU TRAŽBINE STEČAJNOG VJEROVNIKA koja je sukladno odredbama članka 260. stavka 1., 2. i 3. Stečajnog zakona podložna ispitivanju odnosno priznavanju i osporavanju od strane stečajnog upravitelja, dužnika pojedinca ili stečajnih vjerovnika te tražbinu koju je potrebno posebno raspraviti.

Dakle, razlučnom vjerovniku i kupcu nekretnine NIJE OSPORENO postojanje RAZLUČNOG PRAVA odnosno postojanje TRAZBINE KOJA JE OSIGURANA UPISANIM RAZLUČNIM PRAVOM, slijedom čega je Naslovljeni sud pogrešno primijenio materijalno pravo kada je na temelju pravomoćnih presuda kojima je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenjem osnovanim osporenih tražbina drugog višeg isplatnog reda, a u povodu prijedloga neovlaštene osobe stečajnog vjerovnika drugog višeg isplatnog reda SAMSUNG ELECTRONICS AUSTRIA GmbH, bez odluke skupštine i pokretanja postupka od strane stečajnog upravitelja utvrdio prestanak založnog odnosno razlučnog prava (hipoteke) ovdje razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine.

Dakle, Presudom zbog ogluhe Naslovljenog suda poslovni broj P-2579/2018 od 4. veljače 2019. godine (koja je postala pravomoćna dana 29. kolovoza 2019. godine), a na koju se poziva Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u predmetnom pobijanom Rješenju utvrđeno da je osnovano osporavanje tražbine ovdje razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine u iznosu od 16.126.362,27 kn **kao tražbine drugog višeg isplatnog reda. PREDMETNA PRESUDA UOPĆE SE NE ODNOSI SE NA POTRAŽIVANJE IZ RAZLUČNOG PRAVA!**

Nadalje, Presudom Naslovljenog suda poslovni broj P-2546/2018 od 25. listopada 2021., potvrđenom Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-6102/2021 od 1. lipnja 2022. odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanom tražbine ovdje razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine u iznosu od 2.347.758,42 kn **kao tražbine drugog višeg isplatnog reda. PREDMETNA PRESUDA UOPĆE SE NE ODNOSI SE NA UPISANO RAZLUČNO PRAVO!**

Zaključno, Presudom Naslovljenog suda poslovni broj P-162/2021 od 5. lipnja 2023., potvrđenom Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-2598/2023 od 9. siječnja 2024. odbijen je tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanom tražbine razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine u iznosu od 5.082.346,04 eura **kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, dok se o razlučnom pravu nikada nije raspravljalo i nije utvrđen identitet odnosno istovjetnost tražbine drugog višeg isplatnog reda i razlučnog prava.**

Dakle, ističe se da je presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2546/2018 od dana 25. listopada 2021. godine odlučeno sljedeće, cit.:

„I/ U cijelosti se odbija tužiteljjev tužbeni zahtjev koji glasi:

Utvrđuje se osnovanim potraživanjem tužitelja **kao vjerovnika drugog višeg isplatnog reda** u stečajnom postupku nad dužnikom Marijan nekretnine d.o.o. u stečaju, u iznosu od 2.347.758,42 kn.“,

dok je presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-162/2021 od dana 5. lipnja 2023. godine, na koju se također poziva Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u predmetnom pobijanom Rješenju, odlučeno sljedeće, cit.:

„I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev, koji glasi:

Utvrđuje se osnovanim potraživanjem tužitelja Marijana Šarića, OIB: 55988219690, Sesvete, Ulica Rudolfa Ivankovića 22, **kao vjerovnika drugog višeg isplatnog reda** u stečajnom postupku nad dužnikom MARIJAN NEKRETNINE d.o.o. u stečaju, Sesvete, Zagrebačka 36, OIB: 05597612616, u visini od 5.082.346,04 EUR / 38.293.936,27 kn i nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju pripadajući parnični trošak, sve u roku od 8 dana.“

Iz Izreke pobijanih presuda očito je kako tužbeni zahtjev niti u jednoj presudi uopće nije upravljen na upisana razlučna prava i da pravomoćnost navedenih presuda se ne dotiče upisanih razlučnih prava ni na koji način. Čak niti obrazloženja presuda ne ukazuju na prestanak razlučnog prava i

stoga je Rješenje Naslovljenog suda potpuno neosnovano i izvan granica ovlaštenja stečajnog suda te samim time predstavlja nedozvoljeno arbitriranje.

DOKAZ: Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2579/2018 od 4. veljače 2019. godine
Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2546/2018 od dana 25. listopada 2021. godine i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6102/2021 od dana 1. lipnja 2022. godine
Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-162/2021 od dana 5. lipnja 2023. godine i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3598/2023 od dana 9. siječnja 2024. godine

Dakle, ističe se da je tražbina razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine osporena, kako je to utvrđeno i gore navedenim presudama, **kao tražbina drugog višeg isplatnog reda** odnosno kao tražbina **VJEROVNICA DRUGOG VIŠEG ISPLATNOG REDA** odnosno ovdje razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine kao **STEČAJNOG VJEROVNICA, a ne kao tražbina osigurana razlučnim pravom RAZLUČNOG VJEROVNICA kako je to neosnovano navedeno u pobijanom Rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-200/2025-2 od dana 22. siječnja 2025. godine.**

Slijedom, u odnosu na navode iz Obrazloženja predmetnog pobijanog Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske o tome da iz činjenice da su okončani parnični postupci koji su pokrenuti u odnosu na osporene tražbine ovdje razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine iz Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama te da je u svim parničnim postupcima pravomoćno odbijen njegov tužbeni zahtjev za utvrđenje osporene tražbine odnosno da je utvrđeno osnovanim osporavanje njegove tražbine te da je time odlučeno u odnosu na cjelokupnu **prijavljenu tražbinu** istog proizlazi da ne postoji niti tražbina koja je osigurana predmetnim založnim odnosno razlučnim pravom ovdje razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine, a slijedom čega bi stečajni sud navodno bio ovlašten naložiti brisanje istog, ističe se da su isti u potpunosti neosnovani, sve s obzirom na činjenicu da je ovdje razlučni vjerovnik i kupac nekretnine upućen u predmetne parnice isključivo kako bi se utvrdila osnovanost njegove **osporene tražbine drugog višeg isplatnog reda** koju je ovdje razlučni vjerovnik i kupac nekretnine **prijavio u postupku gornji poslovni broj kao stečajni vjerovnik**, a ne kako bi se utvrdilo **postojanje njegove tražbine koja je osigurana predmetnim založnim odnosno razlučnim pravom o kojem se uostalom uopće nije raspravljalo.**

Da se u predmetnome, suprotno navodima iz predmetnog pobijanog Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske ne radi o tražbini koja bi bila osigurana predmetnom hipotekom odnosno predmetnim Ugovorom o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od dana 16. siječnja 2014. godine, osim činjenice da se o predmetnoj tražbini kao razlučnom pravu ovdje razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine ne bi niti vodio takav postupak sukladno odredbama članka 260. stavka 4. i 258. stavka 2. i 3. Stečajnog zakona, potvrđuje i činjenica da je i sam Trgovački sud u Zagrebu u točki 15. obrazloženja predmetne Presude poslovni broj P-162/2021 od dana 5. lipnja 2023. godine **izričito utvrdio da se u predmetnome ne radi o tražbini koja bi bila osigurana predmetnom hipotekom odnosno Ugovorom o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od dana 16. siječnja 2014. godine** te da ovdje razlučni vjerovnik i kupac nekretnine kao tužitelj u predmetnom postupku niti jednom nije naveo da bi predmetna tražbina bila osigurana predmetnom hipotekom odnosno Ugovorom o zasnivanju založnog prava te se na isto niti jednom tijekom predmetnog postupka nije pozvao, **a slijedom čega proizlazi da identitet predmetne tražbine odnosno da činjenica da bi se radilo o tražbini koja je osigurana predmetnom hipotekom odnosno Ugovorom o zasnivanju založnog prava od dana 16. siječnja 2014. godine ne proizlazi, kako to pogrešno navodi Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u pobijanom Rješenju, niti iz izreka predmetnih Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2546/2018 od dana 25. listopada 2021. godine i P-162/2021 od dana 5. lipnja 2023. godine, kao niti iz OBRAZLOŽENJA predmetnih presuda. Navedene presude se, dakle, ne odnose se na tražbinu od 4.000.000,00 EUR osiguranu predmetnim založnim odnosno razlučnim pravom**

u zemljišnim knjigama za korist ovdje razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine, a što jasno proizlazi iz pobijanih presuda i iz upisanog založnog odnosno razlučnog prava.

Dakle, ističe se da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske pogrešno zaključio da je predmetnim Presudama Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2546/2018 od dana 25. listopada 2021. godine i poslovni broj P-162/2021 od dana 5. lipnja 2023. godine odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje osporene tražbine koja bi bila osigurana hipotekom iz Ugovora o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od dana 16. siječnja 2014. godine u iznosu od 4.000.000,00 EUR, uknjiženoj na predmetnoj nekretnini upisanoj u zk.ul.br. 8007, k.o. Sesvete Novo pod poslovnim brojem Z-179/14, pogotovo uzevši u obzir činjenicu da je i sam Trgovački sud u Zagrebu u točki 15. obrazloženja predmetne Presude poslovni broj P-162/2021 od dana 5. lipnja 2023. godine navodi sljedeće, cit.:

„15. Valja navesti da tužitelj do zaključenja prethodnog postupka ni u jednom trenutku ne navodi na koju bi se od tražbina iz prijave odnosila konkretna, predmet(n)a tražbina, **dok sam ugovor od 16. siječnja 2014. dostavlja umješač na strani tuženika, a ne tužitelj** (sve u vezi s odredbama iz članka 7. stavka 1. i članka 219. stavka 1. ZPP-a). Dakle, tužitelj ne da ne dokazuje (čl. 7. st. 1., čl. 219. st 1. u vezi s čl. 221. a ZPP-a), već niti ne navodi činjenični supstrat tužbe u konkretnom predmetu,“

Dakle, predmetni ugovor u postupku uopće nije dostavio tužitelj već umješak na strani tuženika, odnosno suprotna strana u postupku i u predmetnom parničnom postupku gdje se nije niti provodilo financijsko vještačenje NIKADA NIJE UTVRĐEN IDENTITET POTRAŽIVANJA PA SE NITI NE MOŽE POISTOVJETITI SA RAZLUČNIM PRAVOM!

DOKAZ: uvid u točku 15. obrazloženja Presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-162/2021 od dana 5. lipnja 2023. godine

Nadalje, u odnosu na sudsku praksu na koju se pozivaju Naslovljeni i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u predmetnim pobijanim Rješenjima gornji poslovni broj od dana 23. prosinca 2024. godine i poslovni broj Pž-200/2025-2 od dana 22. siječnja 2025. godine, odnosno na praksu iz Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-3034/2022 od dana 19. srpnja 2022. godine i Pž-1525/2024 od dana 20. svibnja 2024. godine, ovdje razlučni vjerovnik i kupac nekretnine se poziva na ranije **Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj 16 Pž-2399/2023-3 od dana 08. prosinca 2023. godine**, a koje Rješenje je doneseno u povodu žalbe u istom predmetu u kojem je doneseno **Rješenje poslovni broj Pž-1525/2024** od dana 20. svibnja 2024. godine na koje se poziva Naslovljeni sud u predmetnom pobijanom Rješenju gornji poslovni broj od dana 23. prosinca 2024. godine, a kojim Rješenjem **(točka 9. obrazloženja)** utvrđeno sljedeće, cit.:

„Glede žaliteljevog pozivanja na presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2546/2018 od 25. listopada 2021. treba navesti da je navedenom presudom odbijen tužbeni zahtjev kojim je tužitelj Marijan Šarić, ovdje kupac predmetne nekretnine, zahtijevao utvrđenje osnovanim njegovog potraživanja kao vjerovnika drugog višeg isplatnog reda nad dužnikom Marijan nekretnine d.o.o. u stečaju, ovdje ovršenikom, u iznosu od 2.347.758,42 kn, te da je navedena presuda potvrđena presudom ovog suda Pž-6102/21. Osim toga, žalitelj je uz žalbu dostavio presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-162/21 kojom je, između ostalog, odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim je tužitelj Marijan Šarić zahtijevao utvrđenje osnovanosti potraživanja kao vjerovnika drugog višeg isplatnog reda u stečajnom postupku nad Marijan nekretnine d.o.o. u stečaju u visini od 5.082.346,04 EUR. Iz navedenih presuda se ne može utvrditi da bi se radilo o prestanku kupčeve tražbine koja je na temelju ugovora o zasnivanju založnog prava od 16. siječnja 2014. upisana na predmetnoj nekretnini pod brojem Z-179/14 od 17. siječnja 2014. odnosno o prestanku založnog prava na predmetnoj nekretnini.“

DOKAZ: Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj 16 PŽ-2399/2023-3 od dana 08. prosinca 2023. godine (točka 9. obrazloženja)

Ističe se i da je **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Rješenju poslovni broj 16 PŽ-2399/2023-3 od dana 08. prosinca 2023. godine** već zauzeo pravni stav u pogledu **identiteta tražbine** u pogledu koje je Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-162/2021 i poslovni broj P-2546/2018 odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim je ovdje razlučni vjerovnik zahtijevao utvrđenje osnovanosti svojeg potraživanja kao vjerovnik drugog višeg isplatnog reda odnosno da je isti sud izričito utvrdio da se iz predmetnih Presuda na koje se poziva Naslovljeni sud u predmetnom pobijanom Rješenju od dana 23. prosinca 2024. godine (Presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2546/2018 od dana 25. listopada 2021. godine i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6102/2021 od dana 1. lipnja 2022. godine te Presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-162/2021 od dana 5. lipnja 2023. godine i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3598/2023 od dana 9. siječnja 2024. godine) **ne može utvrditi da bi se radilo o prestanku kupčeve tražbine koja je na temelju ugovora o zasnivanju založnog prava od 16. siječnja 2014. upisana na predmetnoj nekretnini pod brojem Z-179/14 od 17. siječnja 2014. odnosno o prestanku založnog prava na predmetnoj nekretnini.**

Dakle, a kako je to i sam Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u točki 9. Obrazloženja Rješenja poslovni broj 16 PŽ-2399/2023-3 od dana 08. prosinca 2023. godine utvrdio, iz Presude Naslovljenog suda poslovni broj P-162/2021, a samim time i Presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj 91 PŽ-3598/2023-2 kojom je potvrđena predmetna prvostupanjska presuda, a na koje presude se poziva Naslovljeni sud u pobijanom Rješenju gornji poslovni broj od dana 23. prosinca 2024. godine, ne može se utvrditi da bi se radilo o prestanku tražbine ovdje razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine koja je na temelju predmetnog Ugovora o zasnivanju založnog prava od dana 16. siječnja 2014. godine osigurana uknjižbom založnog prava na predmetnoj nekretnini stečajnog dužnika pod brojem Z-179/14, zaprimljeno 17. siječnja 2014., a što proizlazi, kako je već obrazloženo, i iz same Presude poslovni broj P-162/2021.

Slijedom svega navedenog, zaključno se još jednom ističe da je Naslovljeni sud u predmetnim presudama poslovni broj P-2579/2018 od 4. veljače 2019. godine, poslovni broj P-2546/2018 od dana 25. listopada 2021. godine, poslovni broj PŽ-6102/2021 od dana 1. lipnja 2022. godine, poslovni broj P-162/2021 od dana 5. lipnja 2023. godine i poslovni broj PŽ-3598/2023 od dana 9. siječnja 2024. godine, a na koje presude se poziva Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u predmetnom pobijanom Rješenju, odlučivao isključivo o tome postoje li tražbine ovdje razlučnog vjerovnika kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, a ne i o postojanju tražbine koja bi bila osigurana predmetnom hipotekom odnosno založnim pravom ovdje razlučnog vjerovnika te da bi svako protivno tumačenje bilo protivno pravu razlučnog vjerovnika na legitimno očekivanje, odnosno njegovo očekivanje da će bilo kakav formalnopravni propust dostavljanja određenog dokaza u takovoj parnici, gdje se ispituje isključivo status tražbine kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, imati posljedice isključivo na takav status, odnosno na status tražbine drugog višeg isplatnog reda, a ne i na status njegovog razlučnog prava na nekretnini, koje je jasno i nedvosmisleno upisano u zemljišnu knjigu te osporavanje i prestanak istog uopće ne proizlazi iz spornih presuda parničnog suda jer to nije niti bio predmet postupka te da utvrđivanje postojanja odnosno nepostojanja tražbine koja je osigurana predmetnim Ugovorom o zasnivanju založnog prava od dana 16. siječnja 2014. godine, a temeljem kojeg Ugovora je uknjiženo založno pravo ovdje razlučnog vjerovnika i kupca na nekretnini stečajnog dužnika, nije bilo predmet navedenih postupaka, kao što predmet istih postupaka nije bilo niti utvrđivanje postojanja odnosno nepostojanja založnog prava odnosno brisanje istog te da takav postupak nikada nije vođen, a iz čega proizlazi da **ne postoji niti jedna odluka koja utvrđuje da ne postoji tražbina ovdje razlučnog vjerovnika i kupca koja je osigurana predmetnim založnim pravom na nekretnini stečajnog dužnika odnosno da ne postoji predmetno založno pravo te da Naslovljeni sud u stečajnom postupku gornji poslovni broj nije ovlašten samovlasno odlučivati o postojanju ili nepostojanju razlučnog odnosno založnog prava ovdje razlučnog vjerovnika, a slijedom i nalagati brisanje istog, već je to predmet PARNIČNOG POSTUPKA KOJI NIKADA NIJE POKRENUT.**

Ističe se da razlučni vjerovnik i kupac nekretnine, sukladno odredbama članka 260. stavka 4. i 258. stavka 2. i 3. Stečajnog zakona, nije niti morao prijaviti bilo kakvu tražbinu kao stečajni vjerovnik odnosno kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda koja je podložna ispitivanju, kao što nije morao niti dostaviti OBAVIJEST o postojanju razlučnog prava, i svejedno bi imao pravo na odvojeno namirenje, sve s obzirom na činjenicu da je predmetno razlučno odnosno založno pravo upisano u zemljišnoj knjizi za predmetnu nekretninu odnosno da su za predmetno razlučno odnosno založno pravo svi, pa tako i stečajni upravitelj, znali odnosno morali znati.

Postupak radi osporavanja i brisanja razlučnog prava odnosno osporavanja tražbine osigurane predmetnim razlučnim pravom se u predmetnome nikada nije vodio te je stečajni sud bez zakonskog ovlaštenja temeljem odredbi Stečajnog zakona donio pobijano Rješenje o brisanju razlučnog prava. Ne postoji odredba Stečajnog zakona temeljem koje bi stečajni sud bio ovlašten brisati razlučno pravo bez prethodne odluke skupštine vjerovnika i vođenja parničnog postupka radi osporavanja upisanog razlučnog prava odnosno tražbine osigurane predmetnim razlučnim pravom te se ističe da je spomenuta ekstenzivna analogija u tumačenju zakonskih odredbi Zakona o vlasništvu koju je prilikom odlučivanja primijenio stečajni sud apsolutno nezakonita! Stečajni sud čak nije niti ovlašten utvrđivati tražbine stečajnih vjerovnika kao vjerovnika drugog višeg isplatnog reda već to radi stečajni upravitelj, a u slučaju spora isključivo sud u parničnom postupku.

Stečajni sud posebice nije ovlašten ni na koji način odlučivati o postojanju ili nepostojanju razlučnog prava odnosno postojanja i visine tražbine osigurane razlučnim pravom, a slijedom niti o brisanju razlučnog prava.

Dakle, parnični postupak radi pobijanja tražbine osigurane predmetnim razlučnim pravom u nikada nije pokrenut niti vođen, a istekli su i prekluzivni zakonski rokovi (rokovi od 2 godine, 4 godine za pobijanja ugovora kojim je upisano razlučno pravo) radi zahtijevanja brisanja razlučnog prava te nikada nije doneseno rješenje o upućivanju u parnicu vjerovnika radi osporavanja predmetnog razlučnog prava niti za to postoji odgovarajuća odluka skupštine društva, a niti zahtjev i tužba podnesena od strane stečajnog upravitelja.

Za pokretanje predmetnog parničnog postupka ovlašten je isključivo stečajni upravitelj temeljem prethodne odluke skupštine vjerovnika, a koja odluka ne postoji. Stečajni sudac nije ovlašten odlučivati niti donositi odluke koje su u nadležnosti skupštine društva te je stoga počinjena bitna povreda postupka i pobijano Rješenje je nezakonito. Zahtjev stečajnog vjerovnika Samsung electronics Austria Gmbh predstavlja samo zahtjev vjerovnika drugog višeg isplatnog reda koji je neovlaštena osoba za podnošenja bilo kakvih zahtjeva stečajnom sudu za brisanje razlučnog prava jer se razlučna prava u stečajnom postupku ne raspravljaju, a posebice ne sa vjerovnikom drugog višeg isplatnog reda. Ističe postojanje prekluzije prava na brisanje razlučnog prava u trenutku donošenja pobijane odluke obzirom je proteklo više od 10 godina od upisa razlučnog prava koje je preneseno 17.01.2014.g. temeljem Zapisnika pod poslovnim brojem Z-179/14.

DOKAZ: uvid u zemljišne knjige i datum upisa razlučnog prava

Zaključno, a u odnosu na tražbinu koja je osigurana predmetnim razlučnom pravom ovdje razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine, ističe se da je ovdje razlučni vjerovnik u cijelosti financirao gradnju objekta zgrade „Europatrade“ od 2500 m2 početkom 90-tih godina koji je predstavljao jednu od najmodernijih i najluksuznijih poslovnih zgrada u Zagrebu i Republici Hrvatskoj uopće. Radi se o monumentalnoj građevini u koju je isključivo razlučni vjerovnik uložio višemilijunska sredstva koja mu nikada nisu vraćena. Navedeno u istočnom dijelu Zagrebu predstavlja notornu činjenicu te su gotovo svi stanovnici Sesveta upoznati s istim, a radi uvida o kakvom se objektu radi, čiju je izgradnju financirao razlučni vjerovnik u cijelosti, dostavljaju se i fotografije predmetnog objekta od čije gradnje razlučni vjerovnik do današnjeg dana jedne kune/eura nije naplatio!

DOKAZ: fotografije objekta, očevid na licu mjesta, građevinsko vještačenje, saslušanje razlučnog vjerovnika

Ističe se da je razlučni vjerovnik u predmetni spis dostavio i podneske kojima se protivio brisanju razlučnog prava, a koje Naslovljeni sud neosnovano nije uzeo u obzir te donio nezakonitu odluku.

DOKAZ: uvid u podneske razlučnog vjerovnika kojim se osporava brisanje razlučnog prava iz ožujka i travnja 2024.g.

Važno je istaknuti da se u pobijanom Rješenju Visoki trgovački Sud Republike Hrvatske prilikom obrazlaganja postojanja okolnosti koje dozvoljavaju brisanje razlučnog prava u okviru stečajnog postupka poziva isključivo na drugu raniju odluku iz istog stečajnog postupka, iste sutkinje kojom je brisano drugo razlučno pravo ovdje razlučnog vjerovnika i kupca na nekretninama istog stečajnog dužnika. Predmetnom odlukom o brisanju razlučnog prava povređuje se pravo upravo ovdje naznačenog razlučnog vjerovnika obzirom se istog nejednako tretira u sudskom postupku u odnosu na sve druge razlučne vjerovnike u drugim postupcima jer samo su njegova razlučna prava brisana od strane stečajnog suda bez prethodnog vođenja parničnog postupka. Razlučni vjerovnik je o tome dostavio brojnu sudsku praksu pa čak i tumačenja iz Komentara Stečajnog zakona sutkinje Jelene Čuveljak, članice sudskog vijeća koje je donijelo pobijanu odluku i koja je u svom Komentaru Stečajnog zakona odredbe vezane uz razlučno pravo tumačila potpuno suprotno od pobijane odluke.

DOKAZ: uvid u Komentar Stečajnog zakona Jelene Čuveljak str. 876, 877, 889

V. U nastavku razlučni vjerovnik obrazlaže i dostavlja Sudu praksu Visokog trgovačkog suda RH, Vrhovnog suda RH i Ustavnog suda RH koja je bitno različita od pobijane sudske odluke.

Nastavno na navedeno, ističe se da je **Ustavni sud Republike Hrvatske jednoglasno donio Odluku poslovni broj: U-III-234/2021 od dana 06. listopada 2021. godine** kojom je izričito utvrdio da se razlučno pravo ne prijavljuje u stečajnom postupku, nego razlučni vjerovnici mogu obavijestiti stečajnog upravitelja u pisanom obliku o postojanju svojih razlučnih prava (članak 54. stavak 4. Stečajnog zakona), slijedom čega razlučna prava nisu predmet ispitivanja na ispitnom ročištu (članak 175. stavak 4. Stečajnog zakona) te da stečajni sudac odnosno stečajni sud ne donosi nikakvo rješenje o razlučnim pravima, niti su ista sastavni dio rješenja o priznatim i osporenim tražbinama, a slijedom čega je prvostupanjski sud u konkretnom predmetu pravilno ocijenio nedopuštenom tužbu u odnosu na 'utvrđenje osnovanosti osporavanja razlučnog prava', uzevši u obzir činjenicu da tužitelj u konkretnom predmetu nije niti upućen na parnicu za to osporavanje, a žalbenim navodima nije dovedena u sumnju pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja o odbacivanju tužbe.

SUDSKA PRAKSA: Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: U-III-234/2021 od dana 06. listopada 2021. godine

Navedeno je potvrdio i **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Presudi poslovni broj PŽ-1311/03-3 od dana 27. travnja 2005. godine**, u kojoj izričito utvrđuje da se razlučna prava više ne prijavljuju i nisu predmet ispitivanja na ispitnom ročištu (čl. 175. st. 4. SZ) te da otvaranje stečajnog postupka nema utjecaja na pravo razlučnih vjerovnika da se odvojeno namire iz predmeta stečajne mase na kojima imaju zasnovano razlučno pravo, slijedom čega razlučni vjerovnici mogu svoju tražbinu ostvarivati izvan stečajnoga postupka bez podnošenja prijave tražbine i razlučnog prava stečajnom upravitelju, kao da stečaj nije otvoren, sve s obzirom na činjenicu da razlučno pravo predstavlja pravo vjerovnika da tražbinu osiguranu založnim ili s njim izjednačenim pravom na stvari ili pravu stečajnog dužnika namiri iz vrijednosti te stvari ili prava odvojeno i neovisno o namirenju vjerovnika čije tražbine nisu osigurane i neovisno od tijeka stečajnog postupka.

SUDSKA PRAKSA: Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1311/03-3 od dana 27. travnja 2005. godine

Nadalje, ističe se da je **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Presudi poslovni broj Pž 8326/03-4 od dana 13. rujna 2006. godine** potvrdio Presudu Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-144/03 od 2. rujna 2003. godine kojom je usvojen tužbeni zahtjev tužitelja u konkretnom predmetu koji glasi:

„Utvrdjuje se osnovanim osporavanje prijavljenog razlučnog prava- založnog prava radi osiguranja tražbine tuženika na nekretnini tužitelja z.k. tijelo jedno čest. 3281/1, industrijska zgrada čest. 3281/3, čest. 3281/4, čest. 3285/2, sve upisane u zk. uložak 9220 k.o. Zadar i nekretnina označena kao čest. 9451/1 k.o. Zadar.

Utvrdjuje se da razlučno pravo tuženika ne postoji i bez učinka je prema stečajnoj masi, jer je pravna radnja zaključenja Ugovora o obavljanju poslova od 3. 10. 2000. i ovršnog javnobilježničkog akta br. OU-489/00-1 od 4. 12. 2000. godine, pobojna pravna radnja izvršena u vrijeme i na način određen člankom 131. Stečajnog zakona.“, i to iz razloga, kako izričito utvrđuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Presudi poslovni broj Pž 8326/03-4 od dana 13. rujna 2006. godine, što je stečajni postupak nad stečajnim dužnikom u konkretnom predmetu vođen prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 123/03) od 31. srpnja 2003. godine, dakle propisima Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00) **te da je tek kasnijom zakonskom izmjenom, dodavanjem stavka 4. članka 175. Stečajnog zakona, uređeno da razlučna prava nisu predmetom ispitivanja u stečajnom postupku (članak 50. ZID SZ/03).**

SUDSKA PRAKSA:

Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž 8326/03-4 od dana 13. rujna 2006. godine

Navedeno je **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske potvrdio i u Presudi poslovni broj Pž 3814/07-5 od dana 17. lipnja 2008. godine** u kojoj je utvrđeno da je odredbom čl. 175. st. 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 44/96, 29/99, 129/00 i 123/03) koji je stupio na snagu 30. kolovoza 2003. godine, **izričito propisano da razlučna prava više nisu predmet ispitivanja u stečajnom postupku na način kako je to ranije bilo uređeno odredbom čl. 175. st. 2. istog Zakona** kojom je bilo propisano da se stečajni upravitelj određeno izjašnjava priznaje li ili osporava zatraženo razlučno pravo, slijedom čega bi se vjerovnika ili osporavatelja, ovisno o postojanju ovršne isprave, upućivalo na parnicu sukladno odredbama članka 178. Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 44/96, 29/99 i 129/00).

SUDSKA PRAKSA:

Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž 3814/07-5 od dana 17. lipnja 2008. godine

Isti pravni stav Visoki trgovački sud Republike Hrvatske iznio je i u Presudi poslovni broj Pž 5478/05-3 od dana 30. travnja 2007. godine, u kojoj je **izričito potvrđeno da razlučno pravo nije predmet razmatranja u stečajnom postupku**, da izjašnjavanje stečajnog upravitelja, glede postojanja, odnosno nepostojanja razlučnog prava na takvo pravo nema utjecaja te da vjerovnik čija prava proizlaze iz sudskog ili javnobilježničkog osiguranja tražbine ima u stečajnom postupku položaj razlučnog vjerovnika na čija prava stečajni postupak nema utjecaja.

SUDSKA PRAKSA:

Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž 5478/05-3 od dana 30. travnja 2007. godine

Izložena pravna shvaćanja **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je potvrdio i u Rješenju poslovni broj 67 Pž-5004/2018-4 od dana 2. lipnja 2020. godine**, u kojem je izričito utvrđeno da se razlučno pravo ne prijavljuje u stečajnom postupku, nego razlučni vjerovnici mogu obavijestiti stečajnog upravitelja u pisanom obliku o postojanju svojih razlučnih prava (članak 54. stavak 4. Stečajnog zakona), **da razlučna prava nisu predmet ispitivanja na ispitnom ročištu** (članak 175. stavak 4. Stečajnog zakona), slijedom čega stečajni sudac ne donosi nikakvo rješenje o razlučnim pravima, niti su ista sastavni dio rješenja o priznatim i osporenim tražbinama, a slijedom čega proizlazi da je prvostupanjski sud u konkretnom predmetu pravilno ocijenio nedopuštenom tužbu u

odnosu na „utvrđenje osnovanosti osporavanja razlučnog prava“, da tužitelj nije niti upućen na parnicu za takvo osporavanje te da žalbenim navodima nije dovedena u sumnju pravilnost i zakonitost predmetnog rješenja o odbacivanju tužbe.

SUDSKA PRAKSA:

Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj 67 Pž-5004/2018-4 od dana 2. lipnja 2020. godine

Iz svega navedenog proizlazi da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u predmetnom pobijanom Rješenju poslovni broj Gž-200/2025-2 od dana 22. siječnja 2025. godine **pogrešno i suprotno sudskoj praksi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Vrhovnog suda Republike Hrvatske i Ustavnog suda Republike Hrvatske primijenio materijalno pravo**, i to odredbe članka 260. i 258. stavka 2. i 3. Stečajnog zakona, kao i odredbu članka 271. stavka 1. Stečajnog zakona na koju se poziva u točkama 2. i 9. obrazloženja predmetnog Rješenja, a slijedom navedenog i odredbe članka 346. i 347. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" br. 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 90/10., 143/12., 94/17. - službeni pročišćeni tekst, 152/14., 81/15.) te članka 160. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23.) na koje se poziva u točki 2. i 8. obrazloženja predmetnog Rješenja, a što je ovdje razlučni vjerovnik i kupac nekretnine detaljno obrazložio i potkrijepio relevantnom sudskom praksom u ovom Prijedlogu.

SUDSKA PRAKSA:

Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: U-III-234/2021 od dana 06. listopada 2021. godine

Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-1311/03-3 od dana 27. travnja 2005. godine

Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž 8326/03-4 od dana 13. rujna 2006. godine

Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž 3814/07-5 od dana 17. lipnja 2008. godine

Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž 5478/05-3 od dana 30. travnja 2007. godine

Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj 67 Pž-5004/2018-4 od dana 2. lipnja 2020. godine

Ističe se da je predmetno pobijano Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-200/2025-2 od dana 22. siječnja 2025. godine doneseno po vijeću sastavljenom od sudaca Tatjane Kujundžić Novak, predsjednice vijeća, doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, sutkinje izvijestiteljice i Nevenke Marković, članice vijeća i protivno ranije spomenutoj praksi sudova.

U odnosu na navedeno, ističe se da je sutkinja doc. dr. sc. Jelena Čuveljak po kojoj je doneseno predmetno pobijano Rješenje u svojoj stručnoj knjizi *Komentar stečajnog zakona* izdanoj u svibnju 2018. godine i objavljenoj u Narodnim novinama, na stranicama 876. i 877. predmetne knjige, također zauzela pravno mišljenje da stečajni postupak ne utječe na izlučna i razlučna prava, da izlučni i razlučni vjerovnici ne podnose prijave svojih tražbina već samo obavještavaju o svojem izlučnom i razlučnom pravu te DA NA TEMELJU OBAVIJESTI O IZLUČNOM I RAZLUČNOM PRAVU STEČAJNI SUD NE DONOSI NIKAKVU ODLUKU JER RAZLUČNA I IZLUČNA PRAVA NISU PREDMET ISPITIVANJA, a sve s obzirom na činjenicu da razlučna prava sukladno odredbi članka 260. stavka 4. Stečajnog zakona NISU PREDMET ISPITIVANJA na ispitnom ročištu, slijedom čega se ista mogu pobijati JEDINO I ISKLJUČIVO PO OPĆIM PRAVILIMA O POBIJANJU PRAVNIH RADNJI.

U predmetnome je također izričito utvrđeno da razlučni vjerovnici koji nisu obavijestili stečajnog upravitelja o razlučnom pravu na način iz prethodnog stavka ne gube pravo odvojenog namirenja iz predmeta razlučnog prava te da isti iznimno gube pravo na odvojeno namirenje i nemaju pravo tražiti naknadu štete ili bilo kakvu drugu naknadu od stečajnog dužnika ili od vjerovnika ako je predmet razlučnog prava mimo njih unovčen u

stečajnom postupku, a razlučno pravo nije bilo upisano u javnoj knjizi ili ako za njega stečajni upravitelj nije znao niti morao znati.

Nadalje, opisano pravno shvaćanje je doc. dr. sc. Jelena Čuveljak zauzela i na stranici 889. predmetne knjige *Komentar stečajnog zakona*, na kojoj je izričito utvrđeno da se tražbine koje su osporili stečajni upravitelj, dužnik pojedinac ili koji od stečajnih vjerovnika moraju posebno raspraviti odnosno da su isti dužni obrazložiti razloge osporavanja tražbine, A DA RAZLUČNA I IZLUČNA PRAVA NISU PREDMETOM ISPITIVANJA TE DA STOGA STEČAJNI UPRAVITELJ UPOZNAJE VJEROVNIKE O TIM PRAVIMA O KOJIMA JE ON OBAVIJEŠTEN ILI ZA KOJE JE SAZNAO NA DRUGI NAČIN.

DOKAZ: uvid u knjigu i pravna shvaćanja iz knjige Komentar stečajnog zakona, doc. dr. sc. Jelena Čuveljak, objavljene u svibnju 2018. godine, Narodne novine
Preslika pravnog mišljenja doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, 876. stranica knjige
Komentar stečajnog zakona, objavljene u svibnju 2018. godine, Narodne novine
Preslika pravnog mišljenja doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, 877. stranica knjige
Komentar stečajnog zakona, objavljene u svibnju 2018. godine, Narodne novine
Preslika pravnog mišljenja doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, 889. stranica knjige
Komentar stečajnog zakona, objavljene u svibnju 2018. godine, Narodne novine

VI. Nastavno na navode i obrazloženja ovdje tužitelja iz ovog Prijedloga, a s obzirom na činjenicu da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u predmetnom pobijanom Rješenju poslovni broj Pž-200/2025-2 od dana 22. siječnja 2025. godine, prilikom odlučivanja o Žalbi ovdje razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine od dana 08. siječnja 2025. godine, koju je isti uložio protiv Rješenja Naslovljenog suda poslovni broj St-1487/2017 od dana 23. prosinca 2024. godine kojim je utvrđeno da je prestalo založno odnosno razlučno pravo ovdje razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine i naloženo brisanje istog, odbio Žalbu ovdje razlučnog vjerovnika kao neosnovanu i potvrdio Rješenje Naslovljenog suda poslovni broj od dana 23. prosinca 2024. godine, razmatrao odnosno propustio razmotriti pravno pitanje pravilne primjene odredbi članka 258. stavka 2. i 3., članka 260. i 271. stavka 1. Stečajnog zakona, a slijedom navedenog i odredbe članka 346. i 347. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima te odredbu članka 160. Zakona o obveznim odnosima te s obzirom na to da su predmetna pitanja važna za odluku u predmetu gornji poslovni broj i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni odnosno za razvoj prava u sudskoj praksi, ovdje razlučni vjerovnik/podnositelj ovog Prijedloga predlaže Vrhovnom sudu Republike Hrvatske da, sukladno odredbama članka 385. a Zakona o parničnom postupku u vezi s odredbom članka 19. stavka 8. Stečajnog zakona, dopusti reviziju u pogledu sljedećih pravnih pitanja:

1/ Je li stečajni sud sukladno odredbi članka 271. stavka 1. Stečajnog zakona i odredbama članka 346. i 347. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima te članka 160. Zakona o obveznim odnosima ovlašten na temelju pravomoćne presude kojom je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanom tražbine drugog višeg isplatnog reda stečajnog vjerovnika koji je također i razlučni vjerovnik stečajnog dužnika, ovlašten samostalno utvrditi da ne postoji razlučno pravo tog stečajnog vjerovnika kao razlučnog vjerovnika bez prethodne pravomoćne sudske presude iz parničnog postupka kojom se utvrđuje i prestanak razlučnog prava?

2/ Je li stečajni sud sukladno odredbi članka 271. stavka 1. Stečajnog zakona i odredbama članka 346. i 347. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima te članka 160. Zakona o obveznim odnosima ovlašten na temelju pravomoćne presude kojom je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanom tražbine drugog višeg isplatnog reda stečajnog vjerovnika koji je također i razlučni vjerovnik stečajnog dužnika, samostalno utvrditi da ne postoji razlučno pravo tog stečajnog vjerovnika kao razlučnog vjerovnika te naložiti zemljišnoknjižnom odjelu nadležnog općinskog suda brisanje razlučnog odnosno založnog prava uknjiženog za korist razlučnog vjerovnika iz zemljišne knjige bez prethodne pravomoćne sudske presude iz parničnog postupka kojom se utvrđuje i prestanak razlučnog prava?

3/ Je li stečajni sud ovlašten donijeti odluku kojom se nalaže brisanje razlučnog prava iz zemljišnih knjiga ako se prethodno nije vodio parnični postupak i nije donesena pravomoćna presuda kojom se usvaja tužbeni zahtjev radi utvrđenja da nema učinka prema stečajnoj masi ugovor kojim je zasnovano razlučno pravo na nekretnini stečajnog dužnika po tužbi stečajnog upravitelja i/ili stečajnog vjerovnika i/ili treće osobe s pravnim interesom i to po općim pravilima parničnog postupka o pobijanju pravnih radnji sukladno odredbama Stečajnog zakona?

4/ Može li stečajni sud u okviru vođenja stečajnog postupka donijeti odluku o brisanju razlučnog prava na nekretnini stečajnog dužnika nakon proteka roka za pobijanje prava na tzv. kongruentno i inkongruentno namirenje stečajnog vjerovnika, iako se nikada nije vodio parnični postupak radi pobijanja pravne radnje stečajnog dužnika za upis brisanja razlučnog prava niti bilo koji drugi parnični postupak u kojem bi bila donesena pravomoćna presuda kojom se utvrđuje nevaljanost ugovora kojim je razlučno pravo upisano ili prestanak razlučnog prava?

5/ Da li je stečajni sud ovlašten donijeti rješenje o brisanju razlučnog prava koje je upisano u zemljišnoj knjizi nakon što su protekli rokovi za pobijanje ugovora kojim je upisano razlučno pravo u zemljišne knjige i to samo temeljem zahtjeva stečajnog vjerovnika drugog višeg isplatnog reda, bez suglasnosti razlučnog vjerovnika te bez prijedloga stečajnog upravitelja te bez prethodne odluke skupštine vjerovnika?

Ističe se da se u predmetnome radi o pravnim pitanjima u pogledu kojih, sukladno odredbi članka 385. a stavka 1. točke 1. Zakona o parničnom postupku u vezi s odredbom članka 19. stavka 8. Stečajnog zakona, odluka drugostupanjskog odnosno Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske odstupa od prakse Ustavnog suda Republike Hrvatske i Vrhovnog suda Republike Hrvatske, slijedom čega proizlazi da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, kako to obrazlaže razlučni vjerovnik/podnositelj točkama I., II. i III. IV. i V. ovog Prijedloga, u pobijanom Rješenju poslovni broj Pž-200/2025-2 od dana 22. siječnja 2025. godine pogrešno primijenio odredbe članka 258. stavka 2. i 3., članka 260. i 271. stavka 1. Stečajnog zakona, a slijedom navedenog i odredbe članka 346. i 347. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima te odredbu članka 160. Zakona o obveznim odnosima, a naznačena pravna pitanja su važna za odluku u sporu, a slijedom iznesenog i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni odnosno za razvoj prava u sudskoj praksi.

VII. Ističe se da je Ustavni sud u nizu svojih odluka, (npr. U-III-186/2021 od 22. prosinca 2021) dao jasan okvir što mora sadržavati obrazloženje sudske odluke da bi zadovoljilo načelo pravičnog suđenja. Sukladno navedenom, „u sudskoj odluci moraju biti navedeni dostatni i relevantni razlozi koji objašnjavaju činjenične zaključke sudova na temelju neposredno provedenih dokaza (i njihov odnos s dokazima koji su eventualno predloženi, a nisu provedeni) te razlozi koji objašnjavaju primjenu prava na konkretan slučaj. Drugim riječima, iz sudske odluke mora biti vidljivo, na pravno logičan i konzistentan način, koje su točno činjenice utvrđene u postupku te koje pravo je dovelo baš do takve odluke.“

Nadalje, u Odluci broj: U-III-3360/2014 od 6. lipnja 2016.g., Ustavni sud je naveo sljedeće:

".... razlozi navedeni u pisanom obrazloženju odluke u pravilu će se smatrati relevantnima ako jasno upućuju na to da sudovi u konkretnom slučaju nisu vršili svoje procjene na nerazuman način, da nisu učinili neku drugu očitu pogrešku u prosudbi, pogrešno procijenili postojanje nekog važnog čimbenika ili pak propustili razmotriti sve relevantne čimbenike odnosno propustili uzeti u obzir sve činjenične i pravne elemente koji su objektivno mjerodavni za donošenje odluke, da nisu odbili provesti dokaze koji bi mogli dovesti do drugačije odluke i pri tome nisu zanemarili dokaze koje je sudu prezentirao okrivljenik, i sl. Ukratko, razlozi navedeni u pisanom obrazloženju odluke moraju obuhvatiti sve važne aspekte razmatranog slučaja koji su mogli utjecati na konačnu odluku suda (mjerilo relevantnosti)."

Ističe se da je razlučni vjerovnik svjestan prakse kako Vrhovnog suda Republike Hrvatske tako i Ustavnog suda Republike Hrvatske i Europskog suda za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda

da sud nije dužan u detalje obrazložiti sve aspekte postupka, međutim obrazloženje predmetnog prvostupanjskog i drugostupanjskog Rješenja u predmetu gornji poslovni broj nije udovoljilo niti osnovnim zahtjevima obrazloženja iz članka 338. ZPP-a, u cilju donošenja pravilne odluke u skladu s načelom poštenog suđenja, zbog čega je razlučnom vjerovniku povrijeđeno pravo na obrazloženu odluku, posebice s obzirom je ista protivna prisilnim odredbama Stečajnog zakona.

Slijedom navedenog, ovdje razlučni vjerovnik/podnositelj prijedloga ističe da mu je predmetnim osporenim Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-200/2025-2 od dana 22. siječnja 2025. godine povrijeđeno pravo na obrazloženu odluku, čime je istome, uz pogrešnu primjenu odredbi članka 258. stavka 2. i 3., članka 260. i 271. stavka 1. Stečajnog zakona, a slijedom navedenog i odredbe članka 346. i 347. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima te odredbu članka 160. Zakona o obveznim odnosima povrijeđeno temeljno ljudsko pravo zajamčeno Ustavom Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj: 56/90, 135/97, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) i to **Pravo vlasništva** zajamčeno odredbama članka 48. Ustava Republike Hrvatske i odredbama članka 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, **Pravo na jednakost**, zajamčeno odredbom članka 3. Ustava Republike Hrvatske, **Pravo na pravično suđenje** zajamčeno odredbom članka 29. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske, a samim time i **Pravo na pošteno suđenje** zajamčeno odredbama članka 6.1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, a na koje povrede se ovdje razlučni vjerovnik/podnositelj prijedloga u dijelu u kojem se one odnose na prvostupanjsko rješenje pozvao već u Žalbi od dana 08. siječnja 2025. godine izjavljenoj protiv Rješenja Naslovljenog suda poslovni broj od dana 23. prosinca 2024. godine, dok se na povrede koje se odnose na drugostupanjsko rješenje, obzirom da su iste učinjene pogrešnom primjenom materijalnog prava odnosno bitnim povredama odredbi postupka u drugostupanjskom postupku pred Visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske, nije bio u mogućnosti pozvati do sada, sve sukladno odredbi članka 385. a stavka 2. Zakona o parničnom postupku u vezi s odredbom članka 19. stavka 8. Stečajnog zakona.

DOKAZ: uvid u Žalbu razlučnog vjerovnika od dana 08. siječnja 2025. godine

VIII. Radi rješenja naznačenih pravnih pitanja važnih za odluku u sporu i osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, ovdje razlučni vjerovnik/podnositelj

Predlaže

da Vrhovni sud Republike Hrvatske kao revizijski sud usvoji prijedlog razlučnog vjerovnika/podnositelja i dopusti reviziju protiv osporenog Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-200/2025-2 od dana 22. siječnja 2025. godine.

Marijan Šarić, p.p.

Podnositelj potražuje trošak sastava prijedloga za dopuštenje revizije:

10 000 bodova + uvećanje 25 % (Tbr. 10.1. u vezi s Tbr 7.1.) x 2,00	
EUR.....	25.000,00 EUR
Uvećano za PDV 25%.....	6.250,00 EUR
UKUPNO.....	31.250,00 EUR